

gezte el, mert közben (1905. márc. 15-én) leszerződött színésznek, Zoltán Gyula színtársulatához, Németpalánkára. U. e. év virágvasárnapján elszerződött Szabadhegyi Aladár színgazgatóhoz. 1911-ig kisebb társulatoknál színészkedett, közben két évig mint daltársulati igazgató saját társulatával járta a Felvidéket. 1911-ben leszerződött sűgónak Zilahy Gyula színtársulatához, Debrecenbe, innen 1913. márc. 1-én a Vígsházhoz hívták meg, ahonnan 1915-ben bevonult katonának, Kolozsvárra és soronkívül, önként ment ki a frontra. 1915. május 4-én orosz fogságba esett. Fogsága alatt többször próbált sikertelenül megszökni, bejárta egész Oroszországot és Déláziát, végre 1918. augusztus havában hazasökött. 1918. őszén Bárdos Artur a Belvárosi Színházhoz szerződtette a azóta (két évi megszakítással, amelyet a Renaissance Színháznál töltött) a Belvárosi Színház tagja. Három leánya van: Margit (sz. 1907.), Irén (sz. 1909.) és Ibolya (sz. 1911.), akik közül Irén 1928-ban szintén a színpályára lépett s ugyanazon év októberében férjhez ment Tóváry Béla daltársulati igazgatóhoz, kinél mint szubrett működik.

Radó Ágoston, ezredes, a Kövessy-vár ura, a színésznép nagy barátja, meghitt barátja volt Kövessy Albertnek, kinek örökét átvette, sz. 1865. dec. 5-én, Budapesten. A Kövessy-várban eredményesen munkálkodik a nyugdíjas színészekért. Erdemeiért az Országos Színészegyesület Nyugdíjintézete (1927. ápr. 12.) és a Magyar Nyugdíjas Színészek Egyesülete (1929.) dísztagnak választotta.

Radó Aladár, zeneszerző, sz. 1882. dec. 26-án, Budapesten. Zenei tanulmányait a Zeneakadémiában mint Koessler János kiváló növendéke végezte, 1908-ban, amikor mesterének nyugalombavonulása után Weiner Leó vezetése alatt folytatta még tanulmányait. Zenekari és kamarazenei művei gyors egymásutánban kerültek előadásra. Zenekari scherzoja, vonónégysége, vonó-ötöse, Petőfi-szimfóniája, »Falu végén kurta kocsmá« című szimfóniai költeménye őszinte, nagy sikert aratott és a magyar zenei élet nagy várakozással tekin-

tett a fiatal muzsikusz tehetségének további fejlődése elé. Még zeneakadémiai növendék korában megkapta a Liszt Ferenc-ösztöndíjat, majd a bayreuthi-díjat, az állam is ösztöndíjjal tüntette ki, 1909-ben pedig megkapta a fővárostól a Ferenc József millenniumi-díjat, amelynek segítségével Berlinbe ment hosszabb tanulmányútra. Itt írta meg rövid életének főművét, »A fekete gavallér« című négyfelvonásos operát Lilienfein Henrik német író szövegére. Ezt az operát a M. Kir. Operaház már régebben elfogadta előadásra, szövegét Lányi Viktorral le is fordíttatta, színre azonban még nem hozta. Berlini tartózkodása alatt két pantomimet is írt Radó. Az egyiknek »Die Rache« a címe, szövegét dr. Zippert Lajos írta, a másik Fulda és Hofmannsthal »Rückkehr zur Natur« című szövegére készült. A frankfurti Schauspielhaus bemutatta: 1915. nov. 6-án. Ebben az időben komponálta a kísérőzenét is Schmidtbonn »Der verlorene Sohn« című drámájához.

A világháború kitörése véget vetett ennek a nagyszerű, fiatalos lendületű művészi termelésnek. Radó Aladár a szerb ultimátum átadásának hírére elutazott Berlinből, a mozgósítás napján már Budapesten volt és alig huszonnégy óra múlva bevonult Szolnokon a 68. gyalogezredhez, amelynek tartalékos hadnagya volt. A háború első áldozatainak egyike lett: 1914. szept. 9-én a Száva mellett a Timok-divízió betörése alkalmával hősi halált halt Boljevce-nél. Művészi hagyatékában egész sereg kompozíció maradt: egy zenekari szvit, »A tavaszhoz« című zenei kép zenekarra és vegyes karra, egy gondokaver-seny, ötven dal, számos férfikarra írt dal és különböző kisebb kompozíció. Hősi halála után (1917. aug.) a III. oszt. vaskoronarenddel tüntették ki.

A »Petőfi-szimfónia«, amelyet 1909-ben Kun László szimfónikus zenekara mutatott be, az első modern magyar zenei alkotás, amely a halhatatlan költő alakját és életét festi. (A M. Kir. Operaház bemutatta 1915. febr. 12-én.)

Radó Antal dr., költő, műfordító, a Kisfaludy-Társaság tagja, a Magyar Pen-Club megalapítója és ügyvezető alelnöke, sz. 1862. jún. 29-én, Moórrott, Fejér m.